

Nr 41 - Mars 1977

SVENSKA MARATHON- SÄLLSKAPET

Marathonlöparen

— SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPET

BOX 218 · 101 22 STOCKHOLM 1

Nr 41

M A R A T H O N L Ö P A R E N

Mar 1977

Utgiven av Svenska Marathonsällskapet, Box 218, 101 22 Stockholm 1

Redaktör

Tony Bristow

År 490 f.Kr. vann atenarna en stor seger över perserna i den grekiska byn *Marathon* och budbäraren Feidippides sprang till Aten med nyheterna om segern.

1896 vid de första Olympiska Spelen i Aten ordnades en tävling över den drygt fyra mil långa sträckan från Marathon till Aten till minne av denna bragd.

Loppet blev en tradition och 1924 fastställdes det att maratondistansen skulle vara 42.195 m.

1952 stiftades Svenska Marathonsällskapet.

1977 fyller Svenska Marathonsällskapet 25 år

Detta är ett speciellt nummer av tidningen "Marathonlöparen" som ger en kortfattad bild av Svenska Marathonsällskapets 25-åriga historia.

Materialet har sammanställts av Tony Bristow, huvudsakligen på basis av ett studium av gamla protokoll, verksamhetsberättelser och andra dokument. Han är tacksam för information om ev. felaktigheter eller missuppfattningar.

1952 - SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPET - 1977De första entusiasterna

Svenska Marathonsällskapet stiftades den 22 mars 1952 i Stockholm av en grupp maratonentusiaster som beslöt att bilda en förening för aktiva och f.d. maratonlöpare med, som det stod i de ursprungliga stadgarna,

... ändamål att verka för sammanslutning av svenska maratonlöpare;

att värna sagda kårs anseende och idrottsliga intressen;

att söka blåsa nytt liv i och populärisera maratonlöping i Sverige;

att utdela sitt märke till var och en som fullbordar ett maratonlopp på allmän tävlan;

att medels detta märke ge maratonlöpare ett emblem som endast får bäras av kvalificerade maratonlöpare.

Den förste ordföranden var Axel Öhrbom och den förste sekreteraren Axel Hedenstål. Övriga styrelseledamöter var Oscar Björk, Hjalmar Dahlberg, Edvin Eskilsson, Gustav Falk och Sven Strandberg.

Under det första verksamhetsåret fyllde Axel Öhrbom 60 år och årsmötet 1953 godkände att "styrelsen tillåtit sig för Sällskapets räkning uppvakta jubilarer med för tjugotvå kronor tjusiga blomster."

Axel Öhrbom var inte den äldste i styrelsen. Styrelsens medelålder var c:a 57 år och de flesta medlemmarna i Sällskapet var tydligen ungefär i samma ålder. Årsmötesprotokollet daterat den 29 mars (!) 1953 berättar att "efter årsmötet samlades de flesta deltagarna till en subskriberad middag där pojkljunnhet fick fritt spelrum och tiden skruvades tillbaka så där ett trettiotal år."

Styrelsen var oförändrad under en följd av år, med undantaget att Gösta Lindberg invaldes 1954 "nyvald efter Edvin Eskilsson som utelämnat från årsmötet av okänd anledning."

Det viktigaste arbetet under de första åren var framtagandet av Sällskapets märke som skulle tilldelas alla som fullföljde ett maratonlopp. Årsavgiften var för övriga medlemmar 10 kr, medan aktiva medlemmar betalade ingen avgift - med "aktiva" menades aktiva maratonlöpare. Verksamhetsberättelsen för 1954-1955 berättar:

Under arbetsåret har 18 nya medlemmar tillkommit, varav 17 äro aktiva maratonlöpare. Hela medlemsantalet utgjorde den 31 mars 1955 42 stycken.

Samtidigt rapporterades att

Sällskapets ekonomiska ställning är annu icke tillfredsställande ordnad. De utgifter som under året varit förknippade med Sällskapets verksamhet har huvudsakligen bestridits av ordföranden, varför styrelsen ej heller i år anser sig kunna förelägga årsmötet någon revisionsberättelse.

Styrelsen vill framhålla, att Sällskapet fyllt sin uppgift i och med att det funnits till och vi hoppas, med medlemmarnas hjälp, kunna föra det vidare till båtnad för långdistanslöpningen i Sverige och till glädje för medlemmarna.

De enda maratonloppen i Sverige under den tiden var de årliga SM-tävlingarna. Sällskapet ansåg det viktigt att få till stånd ytterligare maratonlopp och Axel Öhrbom överlämnade till Sällskapet en dyrbar silverpokal som skulle uppställas som vandringspris i någon årlig återkommande nationell tävling i Stockholm. Styrelseprotokollen berättar att underhandlingar upptagits bl.a. med Fredrikshofs IF, men det skulle ta flera år innan förhoppningarna förverkligats.

Vid slutet av arbetsåret 1956-1957 hade Sällskapet ökat till 63 medlemmar och styrelsen kunde i sin årsberättelse konstatera att

förståelsen för Sällskapets arbete har mer och mer blivit omvitnat och kanske vi kunna konstatera att Sällskapet efter de första fem åren av sin tillvaro i det närmaste trampat ut barnskorna. Det skulle betyda att vi med medlemmarnas bistånd skulle vara mogna för större och skönare uppgifter.

Vid årsmötet 1957 rapporterades det att Sällskapets sammanlagda förlust under de första fem åren varit c:a 1000 kr, men att Axel Öhrbom helt avskrivit sin fordran och efterskönt denna summa. Det framgår faktiskt av protokollen att flera medlemmar ofta skänkte pengar och andra gåvor under denna period.

Trots förlusten beslöt årsmötet 1957 på förslag av Hjalmar Dahlberg att sänka (!) årsavgiften från 10 kr till 5 kr med motiveringen att så få medlemmar förmåttis erlægga den höga avgiften. Det ansågs bättre att sänka avgiften och "*i stället se till att så många flera verkligen erlägger den.*"

I årsberättelsen för 1958-1959 anmälde styrelsen att

Sällskapets ekonomiska ställning är god

men den i 1957 förväntade utökningen av Sällskapets verksamhet lät vänta på sig. Under året 1958-1959 invaldes endast två nya medlemmar, Sven Sjölander och Alan Scott, och förhandlingarna beträffande arrangerandet av Sällskapets tilltänkta maratonlopp förblev strandade, med följd att det sedan flera år tillbaka av Axel Öhrbom uppsatta vandringspriset fortfarande var oanvänt.

Vid slutet av verksamhetsåret 1961-1962 hade Sällskapets medlemsantal dock ytterligare ökat till 86. Därutöver hade under året den första maratontävlingen om Sällskapets av Axel Öhrbom donerat pris äntligen ägt rum med start och mål i Stockholms stadion och med Arnold Waide, IFK Halmstad, som segrare. Det fastställdes att priset skulle tävlas om under en fyra-års period 1961-1964 och att den slutliga innehavaren skulle bli "*den idrottsman som med tre års bästa placeringar når sammanlagt lägsta poängtalet.*"

En månad efter den första tävlingen avled Axel Öhrbom, initiativtagaren, stiftaren och ordföranden. Den första epoken i Sällskapets historia var slut.

Förnyelse

Till ny ordförande i Sällskapet 1962 utsågs Birger Bergvall, ledamot av Svenska Friidrottsförbundets styrelse och den som gett mycket stöd åt idén att få till stånd en årlig nationell maratontävling i Stockholm. Han var inte själv maratonlöpare men han var en stor vän av maratonlöpning. 1962 valdes Birger Bergvall således till Sällskapets första hedersledamot.

Under Birger Bergvalls ledning undergick Sällskapet en förnyelse med bl.a. en omarbetning av stadgarna. De nya stadgarna godkändes av årsmötet den 8 april 1962. I dessa stod att Sällskapet hade till ändamål

... att verka för sammanslutning av maratonlöpare inom landet, samt att efter bästa förmåga stödja och verka för långdistanslöpnings utbredning i Sverige.

Även aktiva idrottsmän skulle nu betala en årsavgift:

*Årsavgift för aktiv idrottsman utgår med lägst kronor fem (5:-)
Årsavgift för övriga utgår med lägst kronor tio (10:-)*

1962 instiftades en ny utmärkelse - Sällskapets diplom, som skulle utdelas

... till förtjänta medlemmar och till utomstående som på föredömligt sätt gynnat Sällskapet och dess intressen, samt till idrottsmän som fullföljt minst fem maratonlopp.

Den första tryckningen av diplomerna bekostades helt av dåvarande vice-ordförande Oscar Björk.

Under året 1963 lade Thore Frejd fram ett förslag till ett tygmärke med Sällskapets emblem "som av de aktiva kunde fästas på träningsoveraller och dylikt. Detta märke som är ett utav de vackraste man kan få se, är också oerhört populärt bland oss maratonlöpare, och jag vet att alla bär märket med stolthet!" Det dröjde dock flera år innan detta tygmärke blev en verklighet. Frågan bordlades av styrelsen som fann förslaget "tämmligen ogenomförbart med hänsyn till kostnaden."

Vid årsmötet 1963 konstaterades det att tyvärr endast två medlemmar förutom styrelsen hade hört sammat kallelsen, den "gamle, men ständigt ungdomlige och spänstige maratonkämpe från 20-talet, tiofaldige svenske mästaren Gustav Kinn" och den unge 25-åriga Per-Inge Johansson. Per-Inge skulle om ett par år bli Sällskapets nästa ordförande.

I början av 60-talet fick Sverige ytterligare ett årligt maratonlopp, LUGI-maraton i Lund, och Per-Inge hade vunnit loppet 1962. Samtidigt blev Svenska Friidrottsförbundets och Svenska Marathonsällskapets "Juni"-maraton en ny tradition. Axel Öhrboms pris "erövrades till arv och ego 1964 av Lars Strand, IFK Linköping."

Styrelseberättelsen rapporterade 1964 att styrelsen hade

... beslutat att idrottsmän för att kunna erhålla Sällskapets märke skall ha uppnått en tid av 3.30, men att undantag från regeln kan göras.

Medlemsantalet vid slutet av 1964 var 94 efter det att flera namn avförts från registret på grund av bristande inbetalning av medlemsavgiften. Sällskapetets ekonomi fick fortfarande stöd av många gåvor och styrelsen påpekade att

Vi kunna också i likhet med föregående år konstatera att minnesgodheten hos generösa medlemmar inte avtagit. Styrelsen framför ett varmt tack till alla minnesgoda och intresserade medlemmar för värdefullt stöd och förtroende, och uttalar förhoppningen att den nya styrelsen skall komma att åtnjuta samma värdefulla förmåner.

I mitten av 60-talet avled Birger Bergvall, som på ett föredömligt sätt både inom och utom Sällskapet arbetade till fromma för långdistanslöpning och för Sällskapetets verksamhet och vidare utveckling. Samtidigt anmälde Axel Hedenstål som varit sekreterare och tillika kassaförvaltare under flera år att han kände sig tvungen att avsäga sig sina uppdrag. Axel Hedenstål hade gjort en enorm insats för Sällskapet under över ett decennium och hade varit en av de stora pelare som hade gett Sällskapet dess stabilitet.

Generationsväxling

Vid Birger Bergvalls frånfälle blev Per-Inge Johansson ordförande och Sällskapet upplevde så småningom en generationsväxling inte bara i styrelsen utan även bland medlemskåren. Förbindelse-länken mellan den gamla och den nya generationen var Oscar Björk, som hade varit med från Sällskapetets stiftande och fortsatte att ge stöd åt både Sällskapet och svensk maratonlöpning.

Motionslöpning, långdistanslöpning och maratonlöpning ökade i popularitet under senare hälften av 60-talet. Många debutanter sågs på maratonbanorna, medelåldern bland maratonlöpare sjönk och antalet maratonlopp per år i Sverige började öka. Bl.a. blev Vintermaran som startades av Fredrikshofs IF under 60-talet ett traditionellt inslag i den svenska maratonsäsongen.

Det ökande intresset för veteranidrott - speciellt på maratonsträckan - förde med sig ett problem för Sällskapet: antalet aktiva maratonlöpare ökade kraftigt, men det blev ingen ökning av kategorin f.d. maratonlöpare. Nu fortsatte alla som aktiva och lade aldrig skorna på hyllan. Så småningom blev det klart att Sällskapet behövde den hjälp som erbjöds av maratonintresserade som dock saknade den formella medlemskvalifikationen att ha fullföljt ett maratonlopp.

Tidigare hade Birger Bergvall erbjudits medlemskap. Nu blev flera icke löpare medlemmar, varav den mest betydelsefulla var Olle Wallin. Olles brinnande intresse för maratonlöpning hade en stor betydelse för utvecklingen av både Sällskapet och svensk maratonlöpning under slutet av 60-talet. Även internationellt blev Sveriges Maraton-Olle en känd figur och ett känt namn.

Årsberättelsen för 1967 kunde "fästa uppmärksamheten på det uppsving maratonlöpningen i Sverige nått under 1960-talet." Årsredogörelsen för 1968 rapporterade att "1968 var ett rekordens år för svensk maratonlöpning; 122 st löpare har fullföljt denna krävande sträcka." Bo Johansson, Örgryte IS, hade satt ett nytt rekord för en kontrollmätt bana - 2.20.00. Det nominella medlemsantalet i Sällskapet var 187.

I slutet av 1968 var Per-Inge Johansson tvungen att p.g.a. studier avsäga sig ordförandeskapet, men han hade hunnit göra ytterligare en viktig sak: han hade startat en tidning "Marathonlöparen" som skulle bli en viktig länk mellan Sveriges maratonlöpare och ett viktigt informationsblad till medlemmarna.

Ökad tävlingsverksamhet

Vid årsmötet 1969 valdes Bertil Malmström till ordförande. Alan Scott blev sekreterare och Olle Wallin blev kassör, redaktör för "Marathonlöparen" och tävlingsledare. Den sistnämnde funktionen berättar om en viktig förändring i Sällskapets verksamhet. Nu satsades på ett omfattande deltagande i internationella tävlingar, speciellt Veteran EM och senare Veteran VM tävlingar. Tidigare hade Sällskapet varit huvudsakligen en kamratförening för mindre aktiva maratonlöpare som ville stödja maratonlöpning. Nu blev Sällskapet en samlingspunkt för en stor skara aktiva veteraner.

Dessutom agerade Sällskapet i ökad utsträckning som tävlingsarrangör, dock alltid i förening med den lokala idrottsklubben. Således kunde årsberättelsen för 1969 konstatera att Sällskapet varit medarrangör inte bara vid Svenska Friidrottsförbundets "Juni-maraton", utan även vid Vintermaraton i Skövde och vid Vällingbyloppet (20 km) i Vällingby. Den sistnämnde tävlingen startades på Sällskapets initiativ med Konrad Hernelind som den ansvarige i samarbete med Duvbo IK.

Viktigt också under denna period var instiftandet av nya utmärkelser av vilka den första var Sällskapets Standar för 25 fullföljda maratonlopp. 1970 tilldelades 6 löpare standaret, medlemsavgiften höjdes till 25 kr och Sällskapet hade vid årets slut 402 namn i medlemsmatrikeln.

Årsberättelsen för 1970 sammanfattade verksamhetsåret med dessa ord:

1970 års säsong har varit mycket framgångsrik för svensk maratonlöpning. Under året har 14 st maratonlopp arrangerats i Sverige, varav 7 st DM, och 267 löpare har fullföljt maratondistansen. Av dessa var 84 st debutanter och, för första gången i Sverige, 3 st damer. Svensk maratonlöpning har varit representerad i åtta tävlingar utomlands, och Ulf Håkansson har blivit Nordisk Mästare.

Med glädje konstaterar vi att vårt Sällskap fortsätter att växa och vi hälsar alla nya maratonlöpare välkomna i denna kamratförening.

Tyvärr hade relationerna mellan Svenska Friidrottsförbundet och Sällskapet tillfälligt försämrats och den under 60-talet traditionella Juni-maraton med start och mål vid Stockholms Stadion hade uteblivit. I samarbete med andra föreningar arrangerades ett lopp i Stensund, Trosa, men ett fel uppstod och loppet blev Sveriges kortaste maratonlopp - ca 37 km !

Nya stadgar, nya utmärkelser

Vid årsmötet 1971 kände sig Sällskapet tvungen att för andra gången be en icke-maratonlöpare att bli Sällskapets ordförande och Kaj

Sandell fick medlemmarnas förtroende att leda Sällskapets verksamhet.

De följande två åren blev viktiga år för Sällskapets framtid. Nu var det dags för en ordentlig debatt om Sällskapets funktion och styrelsen arbetade intensivt för att utarbeta ett förslag till modernare och mer ändamålsenliga stadgar. Förslaget framlades och godkändes av årsmötet 1972. Nu fastställdes det att Sällskapet hade till syfte

- att utgöra en kamratsammanslutning av maratonlöpare,*
- att aktivt verka för att få fram svenska maratonlöpare av internationell klass och att i detta avseende effektivt och helhjärtat samarbeta med andra idrottsliga sammanslutningar med liknande målsättning,*
- att genom olika utmärkelser stimulera medlemmarna att utveckla sig som maratonlöpare,*
- att på lämpligt sätt till medlemmarna sprida kännedom om träningsmetoder, maratonlöpningens utveckling i olika länder etc.,*
- att genom olika åtgärder påverka uppläggningsen och genomförandet av den svenska maratonsäsongen,*
- att bli ett organ för kunskap om maratonlöpning, till vilket såväl aktiva som arrangörer kan vända sig.*

Den stora frågan var dock om medlemskap i Sällskapet skulle öppnas till alla som var intresserade av långdistanslöpning eller om Sällskapet skulle förbli en exklusiv förening av personer som själva hade upplevt maratonbanans 42.195m. Resultatet blev en kompromiss. De nya stadgarna fastställde att grundkvalifikationen för medlemskap fortfarande var ett fullföljt maratonlopp, men stadgarna välkomnade också

intresserade personer som är beredda att utföra ledararbete inom styrelsen ... eller på annat sätt verka för Sällskapet.

Vidare infördes den begränsning att Sällskapets olika prestationsutmärkelser endast skulle tilldelas löpare som sökte medlemskap i Sällskapet. Kvalifikationsgränsen för Sällskapets prestationsnål fastställdes till 3.30. Något senare bestämdes det att gränsen för damer skulle vara 3.55.

Under 1971 hade det också blivit klart att det var önskvärt att instifta utmärkelser som skulle kunna vara en uppmuntran till elitlöpare. Två sådana märken instiftades: Sällskapets Prestationsmärke i Guld för en tid under 2.20 och Sällskapets Prestationsmärke i Silver för en tid under 2.40.

Vid samma tidpunkt instiftades Sällskapets Förtjänstvimpel och en av de första som erhöll denna utmärkelse var Gösta Andersson, Solik Hellas, som bl.a. vid årsmötet 1971 hade överlämnat "kr 1.000:- att av styrelsen användas som uppmuntran åt yngre maratonlöpare."

Styrelsen rapporterade i sin årsberättelse för 1971:

Att tiderna förändras och vi med dem är en sanning som bör gälla också i föreningslivet. Behovet av en helt ny fram-

tidssyn på den egna verksamheten har dominerat styrelsens arbete under 1971. Det har varit ett segt och tålamodsprövande arbete, som emellertid kommer att visa sig ovärderligt framöver.

Årsberättelsen rapporterade också att

Stiftelsen Svenska Flaggan beslöt i år att tilldela Sällskapet en fana. Denna fana överlämnades till Sällskapet av HKH Kronprinsen vid den traditionella flaggfesten på Skansen den 6 juni 1971 och togs av Agne Kimby, Bertil Malmström och Axel Sundebrant som Sällskapets representanter.

1971 blev Tony Bristow, styrelseledamot och sekreterare sedan 1970, redaktör för Sällskapets tidning "Marathonlöparen".

1972 fick Urban Larsson Sällskapets Prestationsmärke i Guld Nr 1 och 30 löpare erhöi Prestationsmärket i Silver. I årsberättelsen för 1972 kunde styrelsen konstatera att

en av den avgående styrelsens viktigaste uppgifter har varit att fullfölja de trevare till samarbete med Svenska Friidrottsförbundet, som förekommit under många år. Detta resulterade under verksamhetsåret i fasta former på så sätt att det bildades en "landsvägs- och maratongrupp" i vilken Förbundets och Sällskapets representanter gemensamt skall arbeta för att utveckla svensk landsvägslöpning. För första gången har Sällskapet och de aktiva fått svara för grundarbetet till den säsongsuppläggning, som nu spikats.

Samtidigt meddelades det att

det under 1971 påbörjade arbetet med satsning på en uppryckning av Sällskapets administrativa verksamhet har fullföljts under 1972. Detta bör inför framtiden ha ökat Sällskapets möjligheter att överleva som kamratsammanslutning men också som främjare av långlöpning både vad gäller elit och bredd.

Denna omstrukturering av Sällskapets administrativa rutiner var en väsentlig åtgärd med hänsyn till det ökande antal debutanter som innebar en stor utökning av Sällskapets medlemsantal under 70-talet. Årsberättelsen för 1972 rapporterade dock att medlemsantalet hade minskat till 310 - detta som resultat av den första administrativa åtgärden, nämligen en sanering av medlemsmatrikeln. Inte mindre än 145 namn på personer som inte hade betalat medlemsavgiften ströks från medlemsförteckningen.

Två nya vandringspriser uppsattes 1972 att tävlas om i Vintermaran med poängberäkning 7-5-4-3-2-1, ett för seniorer och ett för veteraner. Den löpare som först uppnådde 21 poäng skulle erhålla vandringspriset för alltid.

Fortsatt expansion

Efter två betydelsefulla år tyckte Kaj Sandell att det var dags för honom att träda tillbaka och årsmötet 1973 utsåg Konrad Hernelind till Sällskapets sjätte ordförande.

Under Konrad Hernelinds ledning har Sällskapets och styrelsens arbete ytterligare konsoliderats och stabiliserats, medan medlemsantalet har ökat successivt från 444 vid slutet av 1973 till 497 vid slutet av 1974, 564 vid slutet av 1975 och 601 vid slutet av 1976. En organisation har skapats som klarar av att distribuera tidningen "Marathonlöparen" till 600 medlemmar, att distribuera prestationsnålar till debutanter, att skicka diplom till löpare som har fullföljt 5 maratonlopp och att sälja tröjor och märken till medlemmar som beställer sådana.

Under 1974 utarbetades en broschyr om "Råd och Anvisningar för Arrangemang av Maraton- och Landsvägslopp" avsedd att ge tävlingsarrangörer viktiga upplysningar om hur sådana lopp bör arrangeras.

Flera utlandsresor har arrangerats speciellt till de årliga Veteran VM tävlingarna - med Bengt Andersson och Alan Scott som reseledare.

Verksamhetsberättelsen för 1975 rapporterar:

Under året har 18 maratonlopp genomförts i Sverige....442 löpare har fullföljt ett maratonlopp, varav 11 damer.

Under denna period har ett markant ökat intresse för maratonlöpning noterats bland damer och Sällskapet har fått ett tjugotal kvinnliga medlemmar.

1976 höjdes medlemsavgiften till kr 35:-.

Årsmötet 1976 beslöt att instifta nya utmärkelser för 50 resp. 100 fullföljda maratonlopp. Årsmötet även "uppmade styrelsen att vidta åtgärder för att säkerställa en bättre kontakt med alla maratondebutanter". Som följd har styrelsen "indelat landet i regioner och inom dessa vidtalat vissa medlemmar att fungera som kontaktombud".

Tävlingsverksamheten har fortsatt och Sällskapet har även åtagit sig att vara medarrangör vid Stockholms Vinterpokaltävlingar. 1976 startades på försök en inofficiell Svensk Maratonserie för klubblag, där resultat från fyra av åtta valda nationella tävlingar var avgörande. Segraren första året blev Solvikingarna med Fredrikshofs IF på andra plats. Erik Östbye vann för alltid Sällskapets vandringspris för Vintermarans veteranklass.

Styrelsens verksamhetsberättelse för 1976 slutar med dessa ord:

Svenska Marathonsällskapet som nu fyller 25 år har sakta men säkert utvecklats till en sammanhållande länk för landets maratonlöpare. Medlemsantalet har hela tiden stigit. Idag har vi över 600 medlemmar. Vi kan således glädja oss åt att en stor del av landets maratonlöpare tydligen anser det vara värt att satsa på Marathonsällskapet... Vi hoppas och tror att antalet medlemmar kommer att öka ytterligare så att Sällskapets inflytande och betydelse för svensk maratonlöpning skall fortsätta.

För Sveriges maratonlöpare, såväl medlemmar i Sällskapet som icke medlemmar, är det tämligen klart att Sällskapet har haft en betydelse under detta kvartssekel som inte är att förakta. Det kan utan överdrift konstateras att den enorma ökningen av intresset för maratonlöpning beror i icke ringa grad just på det faktum att Sällskapet har funnits till.

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS ORDFÖRANDEN

1952 - 1961	Axel Öhrbom
1962 - 1965	Birger Bergvall
1966 - 1968	Per-Inge Johansson
1969 - 1970	Bertil Malmström
1971 - 1972	Kaj Sandell
1973 - 1976	Konrad Hernelind

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS HEDERSLEDAMÖTER

1962	Birger Bergvall
1969	Oscar Björk
1969	Erik From
1969	Gustav Kinn
1972	Carl Carlsson

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS FÖRTJÄNSTVIMPEL

1973	Olle Wallin
1973	Bertil Malmström
1973	Kaj Sandell
1973	Gösta Andersson
1974	Tony Bristow
1975	Alan Scott
1976	Fredrikshofs IF

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS STANDAR FÖR 25 MARATONLOPP

1970	Nr 1	Gustav Kinn	1975	Nr 12	Arild Cronstrand
	Nr 2	Oscar Björk		Nr 13	Örjan Ohlsson
	Nr 3	Erik From		Nr 14	Kurt Johansson
	Nr 4	Erik Östbye		Nr 15	Torbjörn Lind
	Nr 5	Sture Gustavsson		Nr 16	Reinhard Einars
	Nr 6	Agne Kimby		Nr 17	Hans Jonsson
1972	Nr 7	Valter Berggren		Nr 18	Håkan Troedsson
	Nr 8	Sigfrid Eriksson		Nr 19	Thedde Jensen
1973	Nr 9	Konrad Hernelind	1976	Nr 20	Sven Johansson
1974	Nr 10	Axel Sundebrant		Nr 21	Gösta Andersson
	Nr 11	Lars Hansson			

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS PRESTATIONSMÄRKE I GULD (2.20)

1972	Nr 1	Urban Larsson	Enhörna IF	2.18.04
1973	Nr 2	Hans Jonsson	Nyköpings BIS	2.19.06
1974	Nr 3	Owe Malmqvist	Enhörna IF	2.17.58
1975	Nr 4	Peter Fredriksson	Skellefteå IF	2.15.38
	Nr 5	Carl-Magnus Bergh	Solvikingarna	2.17.45
	Nr 6	Lars Enqvist	Västerås IK	2.17.49
	Nr 7	Gert Eriksson	Enhörna IF	2.18.14
	Nr 8	Bertil Rehn	Enhörna IF	2.18.25
	Nr 9	Jan Eriksson	Mälarhöjdens IK	2.19.35
1976	Nr 10	Nils-Bertil Karlsson	Enhörna IF	2.19.45
	Nr 11	Göran Bengtsson	IK Ymer	2.17.40

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS PRESTATIONSMÄRKE I SILVER (2.40)

1972	Nr 1	Bertil Rehn	Nr 36	Carl-Magnus Bergh	
	Nr 2	Ulf Johansson	Nr 37	Sune Mattsson	
	Nr 3	Hans Jonsson	Nr 38	Bo Persson	
	Nr 4	Erik Östbye	Nr 39	Owe Malmqvist	
	Nr 5	Bertil Larsson	Nr 40	Jan Öst	
	Nr 6	Leif Strandberg	Nr 41	Sture Gustavsson	
	Nr 7	Gösta Carlsson	Nr 42	Lage Carlson	
	Nr 8	P O Antonsson	Nr 43	Jan Persson	
	Nr 9	Sture Östling	Nr 44	Hans Christiansson	
	Nr 10	Göran Lantz	Nr 45	Colin Youngson	
	Nr 11	Berndt Ekström	Nr 46	Roger Antonsson	
	Nr 12	Bengt Danielsson	Nr 47	Rolf Bergström	
	Nr 13	Agne Kimby	Nr 48	Leif Andersén	
	Nr 14	Arild Cronstrand	Nr 49	Rune Rådeström	
	Nr 15	Gösta Hallberg	1974	Nr 50	Sture Axén
	Nr 16	Bror R Gustafsson		Nr 51	Göte Modin
	Nr 17	Carry Jansson		Nr 52	Kjell Björnfot
	Nr 18	Bo Nordqvist		Nr 53	Kenneth Widelycke
	Nr 19	Konrad Hernelind		Nr 54	Åke Hansson
	Nr 20	Kent Larsson		Nr 55	Ove Larsson
	Nr 21	Hans Viktorsson		Nr 56	Sven E Kristiansson
	Nr 22	Arne Ljungvall		Nr 57	Peter Thorell
	Nr 23	Bengt Järnhester		Nr 58	Sture Johansson
	Nr 24	Jan Dämfors		Nr 59	Jan Olof Börjesson
	Nr 25	Bertel Österdahl		Nr 60	Östen Mukkavaara
	Nr 26	Lars Hansson		Nr 61	Allan Holmberg
	Nr 27	Leif Wrigfeldt		Nr 62	Martin Hafström
	Nr 28	Edgar Thorén		Nr 63	Jan Ivar Westlund
	Nr 29	Tord Nordin		Nr 64	Anders Malmgren
	Nr 30	Valter Berggren		Nr 65	Carl-Erik Persson
	Nr 31	Urban Larsson		Nr 66	Lars Olof Nilsson
1973	Nr 32	Ilpo Kettunen		Nr 67	-
	Nr 33	Torbjörn Lind		Nr 68	Gert Eriksson
	Nr 34	Lars Martin Ahlgren		Nr 69	Hannu Partanen
	Nr 35	Karl Ivan Johansson		Nr 70	Jan Eriksson

	Nr 71	Jan Björkman		Nr 89	Jan Norén
	Nr 72	Herbert Taaler		Nr 90	Arne Nilsson
	Nr 73	Hans Fredricsson		Nr 91	Arne Persson
	Nr 74	Sten Odenblad		Nr 92	Willy Nilsson
	Nr 75	Göran Karlsson	1976	Nr 93	Jan-Åke Lundberg
	Nr 76	Stefan Öberg		Nr 94	Allan Persson
1975	Nr 77	Peter Fredriksson		Nr 95	Bo Holmén
	Nr 78	Sune Edvinsson		Nr 96	Per-Arne Karlsson
	Nr 79	Rune Larsson		Nr 97	Nils-Bertil Karlsson
	Nr 80	Morgan Gardtman		Nr 98	Göran Bengtsson
	Nr 81	Tommy Bergström		Nr 99	Alpo Mujunen
	Nr 82	Åke Fahlin		Nr 100	Jan-Evert Lindström
	Nr 83	Jan-Anders Schnell		Nr 101	Göran Lagrot
	Nr 84	Lars Enqvist		Nr 102	Arvo Jäppinen
	Nr 85	Ronny Svensson		Nr 103	Benny Jansson
	Nr 86	Elon Lindvall		Nr 104	Birger Nyhlén
	Nr 87	Gunnar Lotsberg		Nr 105	Peter Tössberg
	Nr 88	Gunnar Holm			

SVENSKA MARATHONSÄLLSKAPETS VANDRINGSPRIS

Två vandringspriser är uppsatta att tävlas om i Vintermaran. Poängberäkningen är 7-5-4-3-2-1. Den löpare som först uppnår 21 poäng erhåller vandringspriset för alltid.

Poängställningen i seniorklassen (1972-1976)

1.	Lars Enqvist	0	0	0	7	7	=	14
2.	Max Holmnäs	5	0	7	0	0	=	12
3.	Urban Larsson	4	5	0	0	0	=	9
4.	Leif Andersén	0	4	4	0	0	=	8
5.	Hannu Partanen	7	0	0	0	0	=	7
	Colin Youngson	0	7	0	0	0	=	7
	Lars Källberg	0	0	0	4	3	=	7
8.	Rune Rådeström	0	3	0	3	0	=	6
9.	Owe Malmqvist	3	2	0	0	0	=	5
	Gert Eriksson	0	0	5	0	0	=	5
	Lars-E Staffans	0	0	0	5	0	=	5
	Rolf Kårevik	0	0	0	0	5	=	5

Slutställningen i veteranklassen (1972-1976)

1.	Erik Östbye	7	3	5	4	5	=	24
2.	Konrad Hernelind	4	4	4	7	3	=	22
3.	Sture Gustavsson	0	7	7	0	7	=	21
4.	Charlie Greenlees	0	5	0	5	0	=	10
5.	Bo Nordqvist	5	1	0	0	0	=	6
6.	Agne Kimby	0	0	0	0	4	=	4
	Lage Carlson	0	2	0	0	2	=	4
8.	Edgar Thorén	3	0	0	0	0	=	3
	Bertil Hugosson	0	0	3	0	0	=	3
	Gösta Ekström	0	0	0	3	0	=	3

ljuskopiering • reprografi • 1860-kopiering • 840-kopiering
mikrofilmning traditionell eller i kombination med data
mastertryck • itektryck • offsettryck • zinktryck • ritfilm
ritmateriel • radiodirigerade bilar hämtar och lämnar

Välkommen till resursstarka

arkitektkopia
ÖSTEN GRANKVIST AB

Eugeniavägen 43 • 113 33 Stockholm • Telefon 08-34 98 30